

ANUL II.
Nr. 39
SIBIU,
27 Septembrie
1931.

Supliment la foaia „Lumina Satelor” | Un număr din foaie costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei

O legendă religioasă despre minciuna politică.

Cică Minciuna se duse odată la Adevăr și îi ceru o haină cu care să-și acopere răutatea.

Eu n'am o astfel de haină — îi răspunse Adevărul — pentru că eu sunt adevăr.

Minciuna se duce atunci la Înșelăciune și o rugă pe ea să-i dea o haină.

Eu am o haină de aceasta — răspunse Înșelăciunea — dar nu pot să ți-o dau pentru că o folosesc eu înșami.

Desnădăjduită, Minciuna se întoarse atunci la »tatăl diavolului« (Ioan 8, 44) și îi rugă plângător: Tată, te rog dă-mi o haină cu care să-mi acopăr răutatea căci altcum nu pot face nici o ispravă prin lume.

Bine, fică dragă — îi răspunse diavolul — iată ți-o dau: du-te și te bagă în politica de partid... asta-i haina cea mai potrivită pentru tine cu care izbândă mare vei putea face pentru împărăția iadului meu...

Și, cică, deatunci, minciuna s'a băgat în politica de partid, sau mai bine zis, politica de partid s'a făcut haina minciunii.

Să mai stăruim asupra adevărului din această legendă, cred că e de prisos. Politica de partid purcede cu adevărat dela »tatăl minciunii«, dela diavolul. Ascultați spre pildă cu ce fel de minciuni s'a năpustit o foaie liberală din Cernăuți asupra Oastei Domnului:

»Oastea Domnului se numește o nouă sectă, încurajată de un cleric oarecare Trifa din Sibiu... Se vede că punga cu cei 30 de arginți a lui Iuda, ademenește lăcomia de bani a părintelui Trifa căci altcum nu ne putem închipui ca un preot să recurgă la astfel de mijloace sectare pentru a-și umplea punga... că ostașii aceștia sunt niște sectari, nu încapă nici o îndoială... ei se mândresc că ar fi deopotrivă cu Arhanghelii și Heruvimii... un vrac înșelător este popa Trifa din Sibiu, care pentru a-și umplea buzunarele a zăpăcit lumea cu oastea care nu este a Domnului, ci a Diavolului... de aceea, oameni buni, ferți-vă de ostașii mincinoși ai părintelui Trifa din Sibiu care vine să ne strice biserica cu datinile ei strămoșești... vă sfătuim să vă ferțiți de ei că vă perdeți sufletele și nădejdea în fericirea de veci« (ptui! ucigă-te sfânta

cruce diavole, ai ajuns să predici despre mântuirea sufletului!).

Se vede cât de colo »tatăl minciunii« din acest atac. Dar precum spuneam în cartea cu Oastea (pag. 27), atacurile lui Satan sunt de regulă bătărâne. I se văd ghiarale din sac. Așa e și aici. I se văd cât de colo ghiarale minciunii.

O, cât de adevărat e cuvântul Scripturilor! Odinioară, din turnul bisericii din Ierusalim, dracul a predicat despre iubirea lui Dumnezeu (Mateiu 4, 6). Din turnul clubului liberal dela Cernăuți, satan predică poporului despre mântuirea sufletului... »oameni buni, ferți-vă de ostași că vă pierdeți sufletul și nădejdea în fericirea de veci«. Deplină dreptate a avut ap. Pavel când a zis »căci chiar Satana se prefăce într'un înger de lumină« (2 Cor. 11, 14).

Dar, slăvit să fie Domnul! Poporul s'a deșteptat și respinge cu scârbă minciunile politice. Cetiți răspunsul ostașilor din Bucovina de alături și veți înțelege de ce s'a înfuriat Satan la Cernăuți. Și-a pierdut clientela și urlă de ciudă.

Furia lui Satan dealcum trebuie să ne bucure. E semn bun. Satan se simte atacat. Precum zicea un cântăreț al Oastei:

*Lupta e 'n focare
Satan e 'n turbare.*

Furișul atac dela Cernăuți e dovada cea mai bună că lupta noastră »e 'n focare« și de aceea »satan e 'n turbare«. Las să fie! Noi, preaiubiților frați ostași, să ne vedem neîncetat de »armele« dela Efesenii 6, 11—18. Să stăm veșnic înarmați cu aceste »arme« și atunci toate puterile întunecului de s'ar scula în contra noastră n'avem de ce să ne temem căci cu noi este Dumnezeu.

Preot I. Trifa.

In Oaste au mai intrat:

Din Poeni (jud. Suceava): Dumitru I. Onofrei Flutur, Gheorghe I. N. Miha, Trandafir I. Gh. Miha, Gheorghe I. Gavril Miha, Casandra I. Gh. Miha, Elisaveta I. Onofrei Flutur, Toader Todiraș, Anastasia I. T. Todiraș, Paraschiva I. A. Moșan, Dumitru Moroșan, Maria I. Nistor Todiraș, Dominica I. Archip Bucșa.

Ostașii Domnului din Bucovina

răspund la atacul din Cernăuți.

Onorată Redacție! Noi, ostașii Domnului din Bucovina, suntem foarte supărați că în capitala Bucovinei, în orașul nostru Cernăuți de unde ar trebui să iasă lumina culturii sunt niște oameni așa ziși învățați fără nici o socoteală, nici nu dau seamă la cea ce scriu prin fețuicile lor pline de iadul politice lor.

În fețuica liberală »Glasul Bucovinei« din 5 Septembrie, a fost pus un articol plin de minciuni despre »Ostașii Pr. Trifa«. Da cei de făcut dacă lipsesc mințile și oamenilor cumiști.

Noi Ostașii Domnului nostru Isus Hristos ne rugăm Onoratei Redacție a răspunde la articolul fețuice politice și scriitorului ei nesocotit. Că scriitorul samănă să fie ori de altă lege, sau nici nu cunoaște ce este legea lui Hristos. Că dacă a cetit măcar odată Evanghelia lui Hristos atunci nu va scrie articole fără de nici un înțeles. Ne numește nesocotitul că suntem ostașii lui Trifa. Părintele Trifa este un apostol al zilelor noastre, nimăruia nu a zis să se scrie în numele lui. Mai are frică bietul scriitor politicos, că la momentul dat să nu ajungă Părintele Trifa în parlament.

Părintele Trifa nici nu se gândește la politică, fiindcă Părintele Trifa este omul Evangheliei și nici odată a politiceii blestemate. Dacă Păr. Trifa ar fi omul politiceii atunci la momentul acela îl părăsim, fiindcă politica blăstămată ne-a adus la sapă de lemn.

Politica nu poate să fie a altuia de cât a tuturor dracilor din iad, fiind că ne-a adus în așa o stare că de multe ori ne întrebăm unii pe alții, oare suntem noi în lumea pământescă ori am ajuns noi de vii în iad.

Să nu aibă frică scriitorii din fețuică, *ne-am săturat până în gât de politica lor.* Atâta este nădejdea noastră, Hristos, care ne mai dă mângăere de viață. Și despre arginții după cari plânge scriitorul nostru cel cu multă frică, noi ostașii din Bucovina vom plăti de două ori mai mult numai să ni se trimeată așa o foaie ca Lumina Satelor din Sibiu.

Noi cerem lumină nu batjocuri cum scrie fițuica politică a Glasului, ne cam rușine să zicem a Bucovinei că Bucovina ar trebui să aibă alt glas nu ca în fițuica politicoasă de care fie greață să te uiți la ia că e plină de hulă și ponegrire.

Mă uitam să scriu onoratei Redacții să întrebe în foaie pe nesocotitul nostru scriitor, pe ce bază, cu ce argumentează cuvintele nesocotite în articolul său mincinos de frunte, că suntem sectanți.

Dacă cunoaște scriitorul nostru așa bine dogmele credinței, atunci să facă bine și să ne arate cari punct de vedere este rătăcirea noastră?

Alt punct de vedere nu poate să fie de cât socoate scriitorul nostru din Glas că am părăsit crășmele, sudalmele și ne-am mai depărtat de fapte necreștinești a petrece în beții, desfrânări și altele. Poate aceste le socoate scriitorul nostru că sunt eresuri?

Deci rugăm onorata Redacție a da și acest răspuns în Lumina Satelor la bârfirile unor slugi ai Antihristului din Glas. Că numai păgânii ce nu au legea lui Hristos pot bârfi asupra adevărului Dumnezeiesc. *Lumina Satelor ne-a trezit sufletește, nu Glasul păgânilor.*

Ostașii Domnului din Bucovina.

In școala Ta.

*În școala Ta Stăpânul meu,
De câțva timp intrat-am eu
Și o, ce mult am învățat
Din lecțiile ce mi-ai dat!*

*Ah! cât mă simt de fericit
Că și pe mine m'ai primit,
Printre școlarii Tăi Isus
Ce îi povățuești de sus.*

*Vreau deci ca viața de școlar
Să n'o petrec cumva'n zădar,
Că zi de zi să'nvăț mai mult
Și cu drag Doamne să Te ascult.*

*Iar când mă vei examina
Și auzi vocea Ta,
Atuncia să-ți răspund frumos
Stăpânul meu Isus Hristos.*

*Ajută-mă o, Domn cereș
Că tot mai mult să mă sileș
Și să pot multe învăța
Din minunată școala Ta.*

I. Tudusciuc, învățat
ostaș al Domnului,
Brăhășoia - Vaslui.

O serbare duhovnicească la Săsciori

Sfințirea unei cruci de hotar — un model pentru astfel de cruci.

În praznicul Ad. Maicii Domnului, 15 Aug., Oastea din Săsciori, a avut o mare serbare.

Au venit frați din trei județe. Din jud. Hunedoara, dela Orăștie, Căstău, Romoșel, frații ostași au venit în frunte cu iubitul nostru frate ostaș N. Crețu, director școlar. Dela Batiz, a venit fratele Gh. Muntean iar dela Petroșani 2 surori.

Din județul Sibiu, au venit frați din Poiana și Rod, cu fratele ostaș Simion Bogdan. Dela Sebeș-Alba, frații ostași au venit cu steagul, conduși de fratele inv. I. Popa. Au mai luat parte apoi ostași din Păcliaș, Ighiel, Limba, Daia-română, Pian, Strungari, Căpâlna, Șugag, ș. a.

După sf. Liturghie, tot poporul,

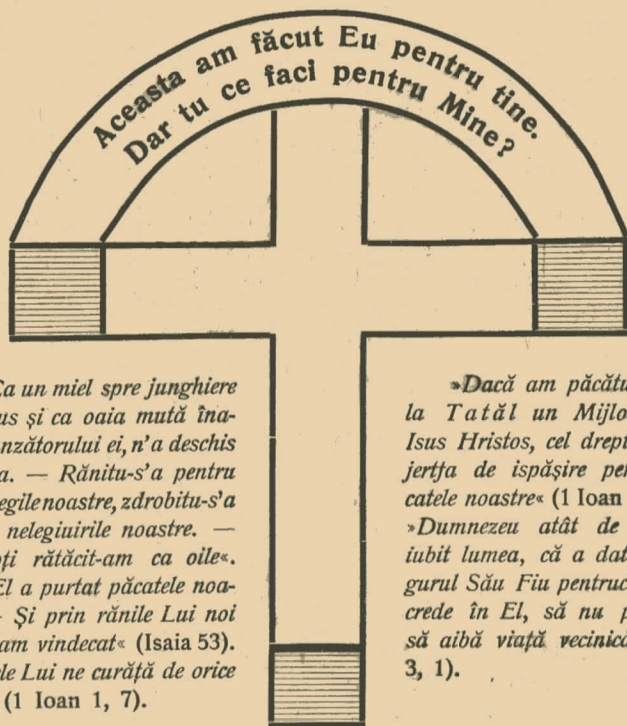
cu prapori și cu cele trei steaguri ale Oastei, cântând au eșit la lîtie în hotar, la o cruce ridicată de ostașul V. Mirian și care urma să se sfințească acum.

Crucea e așezată într'un loc foarte potrivit și prin felul cum e făcută, poate fi de model pentru crucele de hotar (rugi).

Deasupra brațelor crucii și a icoanei Restignirii, pe un semicerc alb, sunt scrise mare, cuvintele de lămurire a țainei de pe Golgota:

Aceasta am făcut Eu pentru tine, dar tu ce faci pentru Mine?

Deoparte și de alta a crucii pe niște tăblițe albe sunt scrise următoarele cuvinte din sf. Scripturi:

»Ca un miel spre junghiere s'a adus și ca oaia mută înaintea tunzătorului ei, n'a deschis gura sa. — Rănitul s'a pentru fărădelegile noastre, zdrobitul s'a pentru nelegiuirile noastre. — Noi toți rătăcim-am ca oile«. »Dar El a purtat păcatele noastre. — Și prin rănilor Lui noi toți ne-am vindecat« (Isaia 53). »Sângele Lui ne curăță de orice păcat« (1 Ioan 1, 7).

»Dacă am păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre« (1 Ioan 2, 1-2). »Dumnezeu atât de mult a iubit lumea, că a dat pe singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață vecinică« (Ioan 3, 1).

Modelul acesta s'a făcut după o istorioară publicată anii trecuți prin »Lumina Satelor« sub titlul: »Aceasta am făcut Eu (Cel restignit pe cruce) pentru tine, dar tu ce faci pentru Mine?« Adâncirea Jertfei de pe Golgota câștigă foarte mult prin o astfel de rugă. In numărul viitor vom da în continuare mersul serbării. (Va urma).

Cercetând Scripturile.

Hulele ce i se aduceau apostolului Pavel că lucră pentru câștig material (2 Cor. cap. 11).

Ce Carte binecuvântată este Biblia! Ea arată lămurit și toate hulele și batjocorile ce le vor avea de suferit ceice se jertfesc pentru vestirea Evangheliei.

Deschideți, spre pildă, la 2 Corinteni cap. 11 și veți afla cu ce fel de hule și minciuni a avut de lucru d-zeiescul apostol. Din apărarea ce și-o face apostolul în acest capitol, se vede lămurit învinuirea că lucră pentru câștig material.

Iar această învinuire i se aducea din partea unor »apostoli nespūs de aleși«, cum îi numește, în ironie, ap. Pavel (2 Cor. 11, 5).

În fața înviniuirilor, apostolul se apără spunând că Corinteniilor le-a »vestit Evanghelia fără plată«, că »s'a ferit să-i îngreuneze cu ceva... că »n'a fost sarcină nimăru« (2 Cor. 11, 7-9)... că »n'a cerut ceva

dela ei« (2 Cor. 12, 18), anume ca să feriască lucrul Domnului de bănueli (știind că între Corinteni erau criticantii). »Eu — le scrie ap. Pavel Corinteniilor — nu caut bunurile voastre, ci pe voi înșivă, și voi cheltui prea bucuros din ale mele și mă voi cheltui chiar și pe mine însumi pentru suflétele voastre« (2 Cor. 12, 14-15).

Iar dacă ap. Pavel a avut de furcă cu astfel de hule și hulitori — să ne mirăm oare că și noi avem de furcă cu ei? Este oare mai mare sluga decât Stăpânul? Hulele ce ni se aduc și nouă că lucrăm pentru câștig (în vreme ce suntem înglodați până în gât în datorii), sunt semnul cel mai bun că suntem pe calea cea adevărată. Slăvit să fie Domnul că ne învrednicește să suferim ocară pentru El și Evanghelia Lui!

În Oaste au mai intrat:

Din Vânători (jud. Teleorman): Vasile Căndea, Anicuța Fl. Căliu și Petre St. Bădescu.

Din Vâncioșii-mici (jud. Hotin): Natalia Timotei și Timotei Rus Reus.

Din Petruseni (jud. Storojinet): Ilcemariac Petrea.

Istorioare mici cu înțeles mare.

Crucea suferințelor.

O soră din Oastea Domnului suferia foarte mult din partea soțului ei necredincios. Un frate ostaș îi duse — spre mângâiere — o mică iconiță cu chipul Restignirii, zicându-i: ține soră această iconiță și te roagă cu nădejde Celui restignit pe cruce să te scape de năcazuri.

Cum? — răspuse sora — tu frate îmi pui în față pe Isus cel restignit pe cruce pentru mine și ceri dela mine ca eu să mă pogor de pe crucea suferințelor mele?... El să rămână pe cruce și eu să mă cobor de pe cruce?... El să rămână pe cruce și eu să scap de cruce?... o, nu,

aceasta nu se poate... eu mă voi ruga mereu Celui restignit pe cruce să mă ajute neîncetat cu darul Lui să stau și eu neîncetat »restignită împreună cu El ca să trăiesc cu El« (Galateni 2, 20).

„Ce? ai omorât pe cineva?“

Ce te-a făcut să intri în Oaste? — îl întrebă odată un om pe un ostaș al Domnului... că doar n'ai omorât pe nime să-ți canonești viața.

Ba am omorât — răspuse suspinând ostașul.

Cum? pe cine-ai omorât? Am omorât pe Fiul lui Dumnezeu (Evrei 6, 6) cu păcatele și fărădelegile mele.

„Tare mă tem că-i scăpăm“.

Un frate preot, speriat de mișcarea Oastei Domnului, îmi espunea temerile lui: că ostașii încep a deveni primejdioși... că »nu se mulțumesc numai cu slujbele bisericești«... că se strâng serile pe la casele lor, unde citesc în Biblie, și cântă și se roagă »după capul lor«... »tare mă tem că-i scăpăm pe oamenii ăștia în rătăcire« (firește, cel îngrijorat spunea că el nu se coboară între ei fiind contra Oastei Domnului).

Ei — răspund eu — și spui Frăția Ta că ostașii se strâng serile pe la casele lor...

tare mă mir și eu de acest lucru... să stai nopțile să cânti, să citești, să te rogi... cu adevărat oamenii ăștia au înebunit deabinelea... trebuie că-i îndeamnă cineva să facă astfel de exagerări... și eu împărtășesc temerile Frăției Tale...

Parcă-l văd cum s'a bucurat colegu meu înțelegând că și eu împărtășesc părerea lui, dar, vai, ce surprins a rămas când am încheiat vorba noastră așa: Da, tare mă tem și eu, iubite frate Părinte, că-i scăpăm pe oamenii ăștia... în brațele Domnului.

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Ighiel-Alba.

Duminecă în 6 Septemvrie, noi ostașii Domnului din com. Ighiel am avut o mare serbare însoțită de o prea mare bucurie, având în mijlocul nostru pe iubitul nostru frate Ioan Opreș, carele de mult timp nu s'a mai abătut pe la noi. Iubitul nostru frate a sosit însoțit de o mulțime de frați din mari depărtări. Am mers cu toți la sf. Biserică. Dar după masă ne-am strâns în sala școlii care era plină de lume deși e foarte încăpătoare, aci s'a început programul Oastei.

A vorbit fr. învățător Marini din Săsciori, despre ce înseamnă a trăi o viață nouă o viață cu Domnul. A vorbit apoi iubitul nostru frate dela Batiz, Gh. Muntean, arătând oamenilor foarte lămurit că Oastea Domnului nu-i o Sectă, nici nu va fi, ci Oastea Domnului este o mică ceată de credincioși vii în Biserică lui Hristos. A vorbit apoi atâta de călduros iubita noastră soră în Domnul, Mărioara Stoicuța învățătoare, în Săsciori, adresându-se mai ales femeilor. Intre altele a spus, că femeile de azi s'au uitat cu totul de partea Mariei, îngrijesc mereu numai de Marta; îngrijesc mereu numai de acestea trecătoare, și fără de veste le prinde moartea.

A făcut o iubitoare chemare către cei adunați, dar mai ales către femei. Iar de încheiere a vorbit fratele Opreș mulțumind tuturor celor ce au participat la serbarea noastră în Domnul. Călător.

Din Toplița Română.

Noi Ostași Domnului din Toplița Română, Cătuțul Valea-de-sus, și Cătuțul Cioboteni, am avut o neuitată bucurie în zilele de Duminecă și Luni 13-14 Septemvrie, ziua Cruci, având în mijlocul nostru pe iubitul nostru ostaș Ioan Opreș, pe carele de mult timp îl doream. Duminecă a vorbit în biserică din Ciobotari iar Luni în ziua Cruci, a vorbit în biserică cea mare din centrul Topliței, iar după masă a vorbit în școala primară, tot în acest loc a vorbit și dl dir. școlar Oprea, care ne-a promis că dsa vrea să fie ostaș, dl director cu ziua aceea ne-a și dat sala cea mai încăpătoare a școlii pentru întrunirile de Duminecă și Sărbători. Iar în zilele de peste săptămână ne strângem în casa iubitului nostru frate Ioan Vodă fost primar. O mare bucurie a fost pe noi având mai multe sări în mijlocul nostru pe fr. Opreș, care ne-a mai învățat multe lucruri fiind noi tineri înscrși în Oaste.

La întrunirile noastre de obicei vorbește fratele Ioan Vodă și fratele Constantin Bobric fost baptist foarte activ ostaș. La Căt. Ciobotari avem pe fr. Husor un devotat ostaș carele a și înființat Oastea. Aci iarăși avem câțiva ostași trecuți de la bapțiști la noi.

Ostașii noștri sunt doritori a avea în mijlocul lor și pe unul din cei doi preoți ai bisericii, cel puțin Dumineca.

Raportor.

La Sibiu.

Oastea din Sibiu își ține regulat adunările de 3 ori pe săptămână. În adunarea de Duminecă am avut o mare bucurie duhovnicească despre care vom scrie în nrul viitor.